

գեղարուեստական վաւերագրութեան ժանրի անորոշութեան եւ սահմանների շարժունակութեան³¹: Նա նկատում է, որ ժամանակ առ ժամանակ խախտում են նաեւ այս ժանրի սահմանները: Սա նշանակում է, որ այդ սահմանները կարող են լինել յարաբերական, ժանրային դրսեւորման ձեւերը՝ բազմազան: Նկատելի է, որ յուշագրութիւնը դրսեւորում է ներժանրային հարուստ բազմազանութիւն: Այսպէս՝ յուշերում կարող են օգտագործուել օրագրութեան կառուցուածքային միաւորներ:

Հայ գեղարուեստական վաւերագրութեան ժանրը շարունակում է զարգանալ՝ էպպէս փոփոխուելով ու հարստանալով ոչ միայն ներքին բովանդակութեամբ, այլեւ լեզուական բազմազան բնութագրիչներով: Ուշագրաւ է այն հանգամանքը, որ գրական շատ ստեղծագործութիւններ հիւսուում են վաւերականի եւ գեղարուեստականի համագրութեամբ: Գրողը գեղարուեստական տարածութեան մէջ մուծում է իրական կերպարներ եւ վաւերականի հետ առաջ է մղում գրական-գեղագիտական տարրը (նման հնարանքներ ենք տեսնում Ու. Սարոյեանի «Յառաջ» դրամայում): Իրական հիմքերով է հիւսուած նաեւ, օրինակ, Փիթեր Բալաքեանի «Ճակատարի սեւ շունը» վէպ-յուշագրութիւնը, որտեղ հեղինակին յաջողուել է իրար կամրջել երկու աշխարհներ եւ գեղարուեստական ուրոյն հնարանքի միջոցով ստեղծել նոր տիպի վաւերագրութիւն:

ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԵՒ ԽՕՍՔ

Մեռածի մը համար եօթ օր կու լան, սխալի մը համար՝ ամբողջ կեանքի ընթացքին:

*Տաքն ինչ իմանայ, թէ պաղը ինչ է,
Վերքը կ'իմանայ, թէ աղը ինչ է,
Ան ով շատերուն կսկիծ տուած է,
Ինչպէս իմանայ, թէ ցաւը ինչ է:*

Մարդ մը ցմրուր անկեղծ չի կրնար ըլլալ նոյնիսկ ինքզինքին հետ, որովհետեւ հոգին չի սիրեր մերկութիւն: Հոգին միշտ զգեստներու պէտք ունի:

Ամենէն կարեւոր բաները կը սորվինք ստացած վերքերէն, իսկ վերքերէն սպիներ կը մնան:

Երբ կը սկսինք յիշել մանկութիւնը, այդ կը նշանակէ՝ կը ծերանանք:

Կեանքը մահէն առաջ մարդուն տրուած կարճատեւ արձակուրդ մըն է:

Երանի՛ր քսան տարեկան ըլլայինք, երանի՛ր... Իսկ ձիերը քսան տարեկանին արդէն ծեր են:

Հագուստները եւ կօշիկները եւս կը յոգնին: Միայն անոնց յոգնութիւնը կը կոշուի մաշիլ, իսկ մեր յոգնութիւնը՝ մահ:

³¹ Шеффер Ж.-М., Что такое литературный жанр, Москва, 2010, 192 с.